

של מנכ"ל משרד-האוצר דאז, עזרא סנין, רק היתה מחריפה את המצב. היו אז שתי אפשרויות כלבר: להמשיך את המצב או להפסיק איתו. איש לא חלם אז שאפשר לגמור עם זה, ועובדה שכזכות ההצעה שלי הצלחנו

נעשים על

כוונות טובות

איך אני מעריך את כוחה של האיגודה כיום? אני לא רוצה להיכנס לוויכוחים ולענות לכל אלה האומרים שהאיגודה בירידה. מה שאני מוכן להצהיר זה שנראה בבחירות הבאות, ואני מדבר בכיטוח גמור. כן, לי יש הערכה ברורה. אני גם לא רוצה להצהיר, אם ש"ס היתה תופעה חריפה. הכל נדע בבחירות, ואני לא מודאג. הנה, זה שלורנץ (ח) ברהכנסת לשעבר שלמה לורנץ) הוא כאילו נציגם של ש"ס לתפקיד הנגיד (נגיד בנק-ישראל) — זה לא נכון, זה שקר. יש לי הוכחות, אבל אני לא רוצה לפרט. הוא בכלל רוצה להיות בתפקיד אחר, לא בתפקיד הנגיד. הרבי מגור, שאני מייצג אותו, יש לו הסיעה הגדולה ביותר באגודה. היא מונה 28% מהאגודה.

הקשר היומיומי שלי איתו? הוא מנחה אותי. ודאי, מה זאת אומרת? הרי אני נציג שלו? זה מה שחשוב, ולא אם רציתי או לא רציתי להיות שרכן. זה נורא כואב לי. הרי פרס סגר כבר לפטר את מודעי, ואני שיחקתי עם זה ככה שהוא לא פטר. אז שוב אני מרגיש: לא רציתי להי יות שרכן, אבל זה מה שמקבלים לפעמיים בשביל שרות וכוונות טובות. חבל.

המדינה יצחק טוניק רצה לעשות לי "מי שבידך" על ההסדר שסידרתי. יכול להיות שלי התערבותי, הוויסות היה ממשיך ולא היינו מגיעים להסדר שיפסיק את זה.

זה שטות, מה שאומרים, כאילו הכנסתי את המדינה לבעיה, כשתצטרך לשלם לאזרחים. אחרת לא ניתן היה להפסיק את הוויסות עד היום? לא כולם האמינו אז שניתן לגמור עם זה. ההצעה

יהודי היה צריך להיות או חכם כשלמה המלך, בשביל להשתלט על כך. היום לא צריך להיות חכם גדול כדי להיות יושב-ראש קואליציה. קואליציה כל כך גדולה, בת יותר מ-90 מנדטים, מה כבר יכול לקרות? אני חושב שהוכחתי את עצמי בתפקיד הזה.

גם להיות יושב-ראש ועדת-הכספים של הכנסת, זה לא פשוט. זוהי הוועדה עם הכי הרבה סמכויות בכנסת. אי אפשר להזיז כמעט שום דבר בכלכלה בלי אישור הוועדה הזאת. פה אני כבר צריך להוכיח איך אני מתפקד כאיש, ולא כמפלגה. בקואליציה המצומצמת, תפקדתי כנציג מפלגה בת ארבעה מנדטים. היום, בוועדת-הכספים, אין אף חבר מהאגודה מלבדי, או אפשר לשאול את יצחק מודעי, איך תפקדתי כשהוא היה שראוצר.

אני חושב שזה מפני שהירדע הכל-כלי שלי הוא גם מאקרו וגם מיקרו. אני עבדתי הרי עם (פינחס) ספיר. אני מכיר הרבה צדדים ותקופות של הכלכלה. חוץ מזה, היחסים האישיים שלי עם החברים, זה עוזר לתפקד באווירה טובה. עם מודעי, למשל, יש לי יחסים מצוינים, וזה עוזר לאיפנים לקדם עניינים.

עכשיו ידוע לי שיש אנשים שאומרים שאני "יושב-ראש נייד", שנותן גם לאחרים לנהל את הישיבות

שדכן!

בעניין של השבוע האחרון — דוח בייסקי — לא היתה שום סיבה שהדוח יטפל בי. אני הייתי יושב-ראש הוועדה המייעצת של בנק-ישראל, והוועדה המייעצת בכלל לא טיפלה בשוק ההון, אף פעם אחת לא התעסקה בוויסות. הוועדה המייעצת מייעצת לבנק ישראל בנושאים מוניטריים כלבר, ורדראגב, את סדר-היום של הוועדה מרכיב נגיד בנק-ישראל. או מה רוצים ממני?

הסיפור עם שד

— זה שטויות!

כוחי באגודה לא יורד. זהו עוד רועילב, או סתם חוסר-הבנה. יש כאן טעות גדולה. פשוט היתה מחלוקת בין הליטאים והחסידים. אני

נזח שהאגודה תלך לבחירות עכשיו. יש לי שליטה על מה שאומרים? מה שחשוב הוא שאני, כיושב-ראש ועדת-הכספים של הכנסת, ידעתי — וידעתי בבירור! — שאם ממשלת-האחרות תיפול, הכלכלה תחזור לפחות שנה אחורה!

מי שמכיר את הכלכלה — חושב כמוני. מי שמכיר את הכלכלה במדינה ורצה להפיל את הממשלה — הסברתי לו את עמדותיי. רק מי שלא מכיר את הממשלה, הכלכלה — הפנטזיות שלו השתוללו שאני רוצה להתפרסם, שאני רוצה להעלות את שמי.

או אני שואל: אני צריך להעלות שמי? לא מכירים אותי בארץ? איזה רועילב!

כשאני נוסע בכבישים, הרי מכירים אותי, גם את המכונית שלי. אנשים מנופפים לי לשלום, שמחים לפגוש אותי.

נכון שבזמן האחרון הפירסומים בעיתונות על משבר-מורעי, ודוח המניות, ועוד כמה פירסומים כאילו שכוחי במפלגה יורד וכוחה של האגודה יורד, לא טובים לי. נכון גם שבזמן שהייתי יושב-ראש הקואליציה היו עליי פירסומים יותר טובים. אבל

אני לא חושב שחל מהפך בעיתונות נגדי.

הנה, שייקה בן-פורת כתב עליי מאוד יפה בזמן האחרון. אני לא רוצה להתייחס בשמות לעיתונאים שהשמי צו. יחסית לשאר חברי האגודה, מכירים בי יותר צדדים, ואני מתכוון כמובן גם לציבור החילוני.

הנה, טוביה צפיר מחקה אותי! את מי עוד מהאגודה או מש"ס הוא מחקה? אני מבין את החשיבות של הקשר לציבור, של העיתונות. יכול להיות באמת שאעשה משהו בנידון בקרוב.

ח"כ שפירא (בידו: דוח צברה ושאתילא) אני לא מרוצה מהפסטיבל סביב הדיאטה שלי!

„זה שטות, מה שאומרים, כאילו הכנסתי את המדינה לבעיה, כאשר תצטרך לשלם לאזרחים. אחרת לא ניתן היה להפסיק את הוויסות עד היום! ועובדה שהצלחנו!“

של הוועדה. כבר הוכחתי עשרים פעם, שלא החסרתי אף ישיבה אחת של הוועדה, אף ישיבה אחת! לפעמים קורה שאני רוצה ללמוד את החומר של הישיבה טוב-טוב. אז מה? אני נכנס לישיבה יותר מאוחר, ובינתיים יורם (ארידור) או יגאל כהן מנהלים את הישיבה. כולם מרוויחים מזה, כי בינתיים היתה לי אפשרות ללמוד טוב את הנושא.

ומה, ליושב-ראש הכנסת אין סגנים, המנהלים לפעמים ישיבות? זה אומר שהוא מתפקד לאיטוב? מבחינת הבנה בכלכלה, מבקר-

נציגו של הרבי מגור בכנסת. למרות העובדה שהרב (אליעזר) שך הורה לאנשים שלו להצביע בשביל ש"ס, אנחנו ביחסים טובים מאוד בינינו. תמיד היינו ביחסים טובים. הסיפור הזה, כאילו הירקתי איתו את הקשר רק בזמן האחרון, זה שטויות.

בכלל, כל הסיפורים, כאילו הכוח שלי יורד, ממה זה נובע? בזמן שילטון הליכוד הייתי יושב-ראש הקואליציה, כשהיא היתה תלויה כולה בלשון מאזניים קטנה. זו היתה קואליציה מצומצמת, בת 61 מנדטים — מצב עדין מאוד. יושב-ראש-קואליציה

לרחבה מרוצפת, מוארת, המובילה אל דלת הבית. גם שם יש אינטר-קום. אחרי שמזדהים — פותח בדרך-כלל אחד האזרחים את דלת-העץ הדקורטיבית בצבע חום.

הבית, כך מספרים, מלא ברב-נים ובאזרחים, ומרוצץ כולו ב-שטיחים. כרמל, אלא מה? צעד לא נשמע שם, בגלל השטיחים מקיר-אל-קיר, תרתי-משמע.

בכניסה שולחן פשוט, נמוך, וארבעה כיסאות — חדר-המתנה. בצד ניצבת אנטיקה. באמצע הרחבה ישנה צימחיה עשירה, מוארת. הריחוט לא ראוותני.

מי שביקר בבית מספר כי אין שם הרגשה מכבידה של תצוגה, של פאר. בתוך הבית יש מעלית, המובילה אל חדר-המגורים ושאר הקומות. יש גם מדרגות המובילות למעלה. למטה — בית גדול שקשה להתמצא בו.

בדרך-כלל מתרוצצים ילדים במדרגות, בכלל, הבית מלא באנשים, רעש בלתי-פוסק.

במעלה המדרגות, בדיוק במרכז הבית, נמצא חדר-העבודה של הרב. מי שביקר בו, מעיד כי הוא מכליל סימפריה ענקית, גם של סימפריה-לימוד, לא דווקא בנושאי דת. על החדר חולשים שני דיוק-נות מרשימים של רבנים.

הרב שפירא מקבל את אורחיו מאחורי מיכתבה חומה פשוטה. מבקרים מעידים כי קשה לנהל עימו שיחות ממושכות, בגלל מכ-שיר הטלפון, המפריע מדי כמה שניות. „מנכ"ל המדינה" או לא — במיבצרו הוא עדיין בשיא כוחו.